

SFS 2005:667

Utkom från trycket
den 20 september 2005

Förordning om ändring i förordningen (1994:1100) om statlig finansiering genom regionala utvecklingsbolag;

utfärdad den 8 september 2005.

Regeringen föreskriver i fråga om förordningen (1994:1100) om statlig finansiering genom regionala utvecklingsbolag

dels att rubriken till förordningen samt 1, 2, 6 och 14–20 §§ och rubriken närmast före 14 § skall ha följande lydelse,

dels att det i förordningen skall införas två nya paragrafer, 36 och 37 §§, samt närmast före 36 § en ny rubrik av följande lydelse.

Förordning om statlig finansiering genom ALMI Företagspartner AB och dess dotterbolag

1 §¹ ALMI Företagspartner AB (moderbolaget) och dess dotterbolag (dotterbolagen) får, i enlighet med lagen (1994:77) om beslutanderätt för regionala utvecklingsbolag, inom sina verksamhetsområden på företagsekonomiska grunder besluta om finansiering enligt denna förordning för att främja etablering och utveckling av små och medelstora företag.

För sådant stöd som Verket för näringslivsutveckling beviljat enligt förordningen (1995:1254) om statligt stöd till teknisk forskning, industriellt utvecklingsarbete och uppfinnarverksamhet, men där lånefordran överförts till moderbolaget eller något av dotterbolagen, skall denna förordning gälla i tillämpliga delar.

2 § Finansieringen skall bedrivas inom de ramar som anges av moderbolaget och med medel som ägs av detta bolag.

6 §² Finansieringsformer är

1. lån,
2. garanti för lån eller räkningskredit (kreditgaranti),
3. garanti för bankgaranti,
4. utvecklingskapital,
5. nyföretagarlån,
6. företagarlån,
7. designbidrag.

¹ Senaste lydelse 2005:56.

² Senaste lydelse 2003:4.

Finansieringsformerna 1–4 och 7 skall användas främst för att främja utvecklingen av befintliga företag. Finansieringsformen 5 skall användas för att främja etableringen av nya företag. Finansieringsformen 6 kan användas för att främja såväl etableringen av nya företag som för att främja utvecklingen av befintliga företag.

Särskilda bestämmelser för garanti för lån eller räkningskredit (kreditgaranti)

14 §³ Kreditgaranti får lämnas för lån eller räkningskredit i svensk eller utländsk valuta i kreditinrättning som godtas av det bolag som beslutar om finansieringen.

15 § För varje kreditgaranti skall långgivaren betala en årlig avgift till moderbolaget. Avgiften fastställs av dotterbolaget i samband med beslutet om kreditgaranti. Den skall uppgå till minst en procent av utestående belopp.

16 § Kreditgaranti får lämnas endast om det för lånet eller räkningskrediten ställs säkerhet i samma omfattning som krävs för lån enligt 13 §. Säkerheten för lånet eller räkningskrediten skall gälla även garantin.

17 § Kreditgaranti får lämnas endast om förbindelsen för lånet eller räkningskrediten innehåller villkor att den kan sägas upp till omedelbar återbetalning, om sådan omständighet finns beträffande garantin som utgör grund för omedelbar uppsägning av lån enligt 32 §.

18 § Den kreditinrättning som har lämnat lånet eller räkningskrediten skall beakta det garantigivande bolagets intresse och utan dröjsmål underrätta detta om varje förhållande som kan utgöra anledning till uppsägning av lånet eller räkningskrediten, eller annars medföra risk för att garantin måste infrias.

19 § Om kreditinrättningen inte efter uppmaning från det garantigivande bolaget genast säger upp lånet, upphör lånegarantin att gälla tre månader efter det att kreditinrättningen tog emot uppmaningen. Garantin upphör att gälla efter samma tid om kreditinrättningen efter uppmaning inte vidtar begärda åtgärder för att driva in lånet eller räkningskrediten.

20 §⁴ Ett beslut om kreditgaranti upphör att gälla, om ingen låneförbindelse eller räkningskredit har tecknats inom tre månader från dagen för beslutet. Det garantigivande bolaget kan medge att denna tid förlängs.

Övriga frågor

36 § I ärenden enligt denna förordning tillämpas följande bestämmelser i förvaltningslagen (1986:223):

- 11 och 12 §§ om jäv,

³ Senaste lydelse 2003:4.

⁴ Senaste lydelse 2003:4.

- | – 16 och 17 §§ om en parts rätt att få del av uppgifter, och
- | – 21 § om underrättelse av beslut.

SFS 2005:667

| **37 §** Beslut i ärenden enligt denna förordning får inte överklagas.

Denna förordning träder i kraft den 1 november 2005.

På regeringens vägnar

THOMAS ÖSTROS

Dan Sandberg
(Näringsdepartementet)

